Нова пак са спиша
страшен бой са подрежда
свѣта са затвори
сичко то са притъмни
отъ безчисленъ стрѣлъ
Тръпнѣ хлѣбъ и нивѣ (3).

Отечество.

По тоягий Северъ страни
и по вѣтрове западнѣ
Кадѣ-то и да тигаш,
Пакъ свое то отечество
Като отъ сичкѣ най добро
Милѣя и обичамъ (2).

То съвъ злато са не продѣй
нито съ слава вѣчнѣй
Но пакъ азъ България,
Обичамъ съ тѣзи планини
Съ тѣзъ полюшвитъ равнини
Съ кои-то Богъ дари я (2).